

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

mevrouw X, appellante

en

de examencommissie van de Tilburg School of Humanities and Digital Sciences, verweerster

1. Procesverloop

- 1.1 Bij besluit van 13 juli 2020 (hierna: “bestreden besluit”) heeft verweerster een verzoek van appellante tot deelname aan een ‘laatste vak’-herkansing dan wel een verzoek voor een extra tentamenkans afgewezen. Het verzoek van appellante heeft betrekking op de take home-assignment van de cursus Methodology for Premasters (hierna: “de cursus”).
- 1.2 Tegen het bestreden besluit heeft appellante tijdig, te weten op 20 augustus 2020, een beroepschrift ingediend.
- 1.3 Tussen partijen heeft overleg plaatsgevonden in het kader van een poging tot een minnelijke schikking. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.
- 1.4 Verweerster heeft op 14 september 2020 een verweerschrift ingediend.
- 1.5 Op 15 oktober 2020 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Vanwege de geldende coronamaatregelen heeft de zitting, met instemming van partijen, via Skype for Business plaatsgevonden. Appellante was daarbij aanwezig, met als toehoorder de heer Y. Namens verweerster verschenen de heer Z (voorzitter examencommissie) en de heer A (lid examencommissie).
- 1.6 Na de zitting heeft appellante op verzoek van het college nog afschrift van een e-mail d.d. 9 september 2020 van haar aan de secretaris van de examencommissie overgelegd waarop verweerster bij e-mail van 4 november 2020 een reactie heeft gegeven.

2. Feiten en omstandigheden

- 2.1 Appellante staat ingeschreven voor het premasterprogramma Communicatie- en Informatiewetenschappen.
- 2.2 Appellante heeft de cursus die zij in het kader van het premasterprogramma heeft gevolgd, niet behaald. De toetsing van de cursus bestaat uit drie onderdelen, te weten een schriftelijk tentamen (40%), wekelijkse quizen (45%) en een paper (15%). Voor alle drie de onderdelen moet een voldoende behaald worden om de cursus te kunnen afronden. Appellante heeft deelgenomen aan de toetsen en aan een herkansing, maar heeft het toetsonderdeel 'paper' niet met een voldoende afgerond.

3. Standpunten partijen

- 3.1 Appellante stelt dat zij aanvankelijk het bestreden besluit had geaccepteerd, omdat zij van de universiteit had vernomen dat studenten ook zonder afronding van het premasterprogramma op 1 september 2020 zouden mogen starten met het masterprogramma. Toen appellante erachter kwam dat het behaald hebben van de cursus echter als ingangsvoorwaarde gold voor meerdere mastervakken, waardoor appellante slechts aan twee mastervakken zou mogen deelnemen, heeft zij alsnog beroep aangetekend. Appellante voert daarbij aan dat zij pas met de publicatie van de onderwijscatalogus, twee weken voor de start van het academisch jaar, erachter kwam dat zij vrijwel geen vakken kon volgen zonder dat de cursus was afgerond. Daardoor loopt appellante alsnog een half jaar studievertraging op.
- 3.2 Appellante is zich ervan bewust dat alle onderdelen van de cursus met een voldoende afgerond moesten worden om de cursus te kunnen afronden, doch appellante vindt het onaanvaardbaar en disproportioneel dat zij door het niet behalen van een opdracht die voor 15% meetelt voor het eindcijfer een half jaar studievertraging oploopt, terwijl de cursus gemiddeld met een voldoende is afgesloten en appellante een 5.0 behaald had voor de opdracht. Daar komt nog bij dat appellante in een eerder pre-masterprogramma een identiek vak heeft behaald. Appellante is ervan overtuigd dat ze de vaardigheden beheerst om te kunnen starten aan alle vakken van het masterprogramma en ze doet een beroep op de flexibiliteit en empathie en wijst ook op de uitzonderlijke Corona omstandigheden.
- 3.3 Ter zitting heeft appellante ter ondersteuning van haar beroep nog verwezen naar een e-mail d.d. 9 september 2020 van haar aan de secretaris van verweerster waarop zij volgens haar tot op heden geen reactie ontving.
- 3.4 Verweerster heeft het verzoek van appellante voor een 'laatste vak'-herkansing afgewezen op grond van het feit dat appellante niet voldoet aan de voorwaarden voor deze regeling. Appellante staat ingeschreven als premasterstudent en de regeling heeft enkel betrekking op bachelorprogramma's van 180 ECTS, zoals staat vermeld in de Regels en Richtlijnen Bachelor-, Master- en Educatieve-Masterprogramma's van de Tilburg School of Humanities and Digital Sciences 2019-2020 (hierna: "R&R").
- 3.5 Verweerster meent voorts, ook als voorgaande regeling buiten beschouwing wordt gelaten, geen reden te zien om aan appellante een extra herkansing toe te kennen, omdat er geen sprake is van omstandigheden zoals bedoeld in artikel 10.4 van de Onderwijs- en

Examenregeling 2019/2020 TSHD (hierna: "OER") op basis waarvan verweerster kan besluiten een extra herkansing toe te kennen.

- 3.6 Ter zitting licht verweerster toe dat een pre-masterprogramma bedoeld is om deficiënties weg te nemen. Appellante heeft tijdens de cursus adequate feedback gehad op de eerste kans van haar paper. Hoewel het toetsonderdeel 'paper' slechts 15% van het cijfer van de cursus omvat, wordt met dit toetsonderdeel een specifiek leerdoel getoetst, namelijk of een student in staat is kritisch te reflecteren en verslag te doen. Verweerster bevestigt dat bij meerdere vakken in het masterprogramma de voorwaarde geldt dat eerst de cursus dient te zijn afgerond alvorens er deelgenomen kan worden aan de betreffende mastervakken. Volgens verweerster zijn deze voorwaarden het gevolg van het feit dat de cursus een kernvak is en een student de kennis en vaardigheden van deze cursus dient te beheersen om de vakken in het masterprogramma te kunnen volgen. Ten aanzien van de stelling van appellante dat zij een identiek vak zou hebben afgerond, stelt verweerster dat dit niet het geval is, omdat het vak waar appellante op doelt duidelijk een ander vak is en andere leerdoelen heeft.
- 3.7 Verder stelt verweerster ter zitting dat het toekennen van een extra tentamenkans op basis van de ernst van de gevolgen een onwenselijk precedent kan scheppen. Het gebeurt regelmatig dat studenten nog slechts één vak dienen te behalen. Bij deze gevallen zijn de gevolgen per definitie ernstig, namelijk het niet kunnen vervolgen van de studie of het niet behalen van het diploma, aldus verweerster.
- 3.8 Verweerster stelt voorts dat de opleiding op 14 juli 2020 de informatie over de 'zachte knip' heeft gepubliceerd op internet, met daarbij de opmerking: *'Please note: if you have not yet completed one of the following courses (Statistics for premasters, Methodology for premasters or Academic English for PM CIS), you will not be able to participate in all of the courses in the master's programme. You can find the entry requirements in the course catalogue in Osiris. The course catalogue will be published in August.'* Verweerster stelt zich op het standpunt dat appellante reeds op deze datum kon weten dat er beperkingen waren aan de inschrijving voor mastervakken. Dat bij inschrijving voor de vakken in augustus 2020 pas duidelijk werd dat er slechts een zeer beperkt aantal vakken is waaraan appellante kan deelnemen, is volgens verweerster een gegeven dat gecreëerd is door de opleiding en waar verweerster geen zeggenschap over heeft.
- 3.9 In haar reactie van 4 november 2020 heeft verweerster niet betwist dat het e-mailbericht d.d. 9 september 2020 van appellante aan de secretaris van verweerster werd ontvangen, maar stelt zij dat deze onopgemerkt is gebleven door een miscommunicatie binnen de examencommissie en bevestigt verweerster dat er geen reactie op de e-mail is gegeven.

4. Overwegingen college

- 4.1 Alvorens in te gaan op het beroep, stelt het college vast dat appellante in de door haar tijdens de zitting genoemde en daarna door haar overgelegde e-mail d.d. 9 september 2020 meedeelde "...haar beroep door te zetten" en voorts verzocht "*Hangende de procedure om toelating tot de volledige master omdat anders wellicht onredelijke studieachterstand ontstaat...*" Aldus behelsde de e-mail d.d. 9 september 2020 van appellante aan de secretaris van verweerster naar het oordeel van het college onmiskenbaar een verzoek om voorlopige voorziening.

De (secretaris van de) verweerster had dat niet alleen moeten onderkennen, maar had de e-mail dus ook ter afhandeling en beslissing moeten doorzenden aan de Voorzitter van het college. Het college kan dan ook niet(s) anders concluderen dan dat er in dit opzicht door de (secretaris van de) verweerster formeel-procedureel onjuist is gehandeld.

- 4.2 Deze formeel-procedurele fout heeft evenwel op zichzelf géén betekenis en ook geen gevolg voor het voorliggende beroep; een (beslissing op een) voorlopige voorziening behelst immers slechts een *voorziening* maar loopt niet vooruit op de –inhoudelijke- beslissing in de hoofdzaak. Daarbij merkt het college dan voor alle duidelijkheid nog op dat zelfs in het geval de e-mail als voorlopige voorziening zou zijn behandeld en zou zijn toegewezen dat geen onomkeerbare toewijzing zou (kunnen) zijn geweest, maar volgens bestendig (Voorzitters)beleid slechts een *voorlopige* toelating die in het geval het beroep in de hoofdzaak gegrond zou worden verklaard omgezet zou (kunnen) zijn in een definitieve toelating en in het geval het beroep in de hoofdzaak ongegrond zou worden verklaard zou zijn komen te vervallen.
- 4.3 Derhalve overweegt het college ter beoordeling van en ter beslissing op het beroep van appellante het navolgende:
- 4.4 Blijkens het bestreden besluit heeft verweerster het verzoek van appellante om een (extra) herkansing van de cursus afgewezen omdat, kort en zakelijk samengevat op appellante als pre-masterstudent de “laatste vak-” regeling niet van toepassing is en er geen sprake is van onvoorziene omstandigheden als bedoeld in artikel 10.4 OER.
- 4.5 Het college constateert dat zowel artikel 6.2 OER, als artikel 5 R&R expliciet betrekking heeft op het bachelor-programma. Op grond daarvan acht het college de door verweerster aan het bestreden besluit ten grondslag gelegde motivering dat de in de genoemde artikelen geregelde “laatste-vak” regeling niet voor appellante als pre-masterstudent is bedoeld niet onjuist.
- 4.6 Het college acht voorts ook de door verweerster aan het bestreden besluit ten grondslag gelegde motivering dat er geen sprake is van onvoorziene omstandigheden als bedoeld in artikel 10.4 OER niet onjuist. Het college neemt daarbij allereerst in aanmerking dat niet in geschil is dat appellante slechts op basis van het aantal behaalde ECTS mag starten met het masterprogramma en dat vaststaat dat zij dat aantal niet heeft behaald. Het college acht daarbij het standpunt van verweerster dat een pre-masterprogramma bedoeld is om deficiënties weg te nemen en dat er daarom bepaalde voorwaarden gelden voor de toelating tot mastervakken alleszins begrijpelijk en niet onredelijk. Afgezien daarvan acht het college ook de ter zitting niet, althans onvoldoende weersproken gegeven toelichting van verweerster dat de ‘paper’ wel een beperkt onderdeel van de cursus is, maar daardoor specifieke vaardigheden worden getoetst die niet in de rest van de cursus voorkomen ook alleszins begrijpelijk en niet onredelijk.
- 4.7 Tenslotte acht het college ook niet zonder belang dat op 14 juli 2020 is medegedeeld dat er niet aan alle mastervakken deelgenomen kan worden indien de cursus niet is behaald. Dat de specifieke voorwaarden, afhankelijk van de opleiding, pas in een latere fase bekend zijn gemaakt, getuigt niet van onzorgvuldigheid van verweerster.
- 4.8 Op grond van al het vorenstaande oordeelt het college het beroep dus ongegrond.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 15 oktober 2020 door het College van Beroep voor de Examens.